

Geliş Tarihi / Received Date
29.03.2023

Kabul Tarihi / Accepted Date
24.08.2023

Valentin Rasputin'in "Fransızca Dersleri" Adlı Eseri Örneğinde Akran Zorbalığı *Peer Bullying in the Example of Valentin Rasputin's story "French Lessons"*

Kübra ÇAĞLIYAN ŞAKAR¹

Öz

XX. ve XXI. yüzyıl Rus Edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan Valentin Grigoryeviç Rasputin, içerisinde otobiyografik unsurları barındırdığı bilinen "Fransızca Dersleri" [Уроки французского (1973)] adlı eserinde zor koşullarda yaşamak zorunda olan bir çocuğun dramına yer vermektedir. Hikâyenin kahramanının en önemli özelliği eğitim için ailesinden ayrı kalmayı, açlık ve yalnızlıkla mücadele edebilmeyi küçük yaşına rağmen göze alabilmesidir. Fakat bu zorlu koşulların yanı sıra onun mücadele etmesi gereken bir problemi daha vardır: Akran zorbalığı. Bu zor süreçte ona en büyük desteği öğretmenin verdiği görülmektedir.

Çağımızın en önemli problemlerinden biri olan akran zorbalığının geçmişte de var olduğu ve gelecekte de var olacağı bir gerçektir. Valentin Rasputin'in de "Fransızca Dersleri" adlı eserinde bu konuya değindiği görülmektedir.

Bu çalışmada, eserde ortaya çıkan akran zorbalığına ilişkin görünümleri tespit etmek amaçlanmaktadır. İlk olarak, çalışmaya konu olan eser herhangi bir kayıt tutulmadan daha sonra ise akran zorbalığı odağında okunarak betimsel analizi yapılmaktadır. Elde edilen veriler eserde zorbalık şekillerine, kurbanı, zorba tiplere ve zorbalık problemlerini çözme biçimlerine ilişkin yer alan görünümler başlıkları altında ayrıştılarak analiz edilmeye çalışılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rus Edebiyatı, Valentin Rasputin, Fransızca Dersleri, Akran zorbalığı, zorbalık.

Abstract

Valentin Rasputin, one of the most important writers of 20th and 21st century Russian literature, includes the drama of a child who has to live in difficult conditions in his story called "French Lessons" [Уроки французского (1973)] which is known to contain autobiographical elements. The most important feature of the hero of the story is that he is willing to be separated from his family for education, to struggle with hunger and loneliness, despite his young age. But in addition to these difficult conditions, he has another problem to deal with; peer bullying. It is seen that his teacher gave him the greatest support in this difficult process.

¹ Arş. Gör. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Rusça Mütercim ve Tercümanlık Ana Bilim Dalı, Ankara/ TÜRKİYE, E-mail: kubracagliyansakar@aybu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9524-1672

It is a fact that peer bullying, which is one of the most important problems of our age, existed in the past and will exist in the future. It is seen that Valentin Rasputin also touched on this subject in his story "French Lessons".

The study was carried out in order to determine the appearance of peer bullying in the story. Firstly, the work that was the subject of the study was read without any record, and then it was read in the focus of peer bullying and descriptive analysis was conducted. The data obtained were analyzed by separating them under the headings of the views on the forms of bullying, the victim, the types of bullies and the ways of solving bullying problems.

Keywords: Russian Literature, Valentin Rasputin, French Lessons, Peer bullying, Bullying.

Giriş

Çağımızın en önemli problemlerinden biri akran zorbalığıdır. Okul çağı çocuklarının büyük bir kısmının maruz kaldığı bu problem uzun yıllardan beri birçok araştırmacının da araştırma konusu olmuştur (bkz. Olweus, 1993; Pişkin, 2002; Gökler, 2009; Yılmaz ve Destegüloğlu, 2021 vd.).

TDK'na göre "zorba; gücüne güvenerek hükmü altında bulunanlara söz hakkı ve davranış özgürlüğü tanımayan (kimse), müstebit, mütegalibe, despot, diktatör" kimse olarak, zorbalık ise "zorbaca davranışta bulunma" şeklinde ifade edilmektedir (TDK, 2023). Olweus'a (1993) göre zorbalığın en belirgin özellikleri, zorbalığın tanımından da anlaşıldığı gibi akranlarına yönelik saldırgan bir tutum sergilemeleridir. *Akran zorbalığı* ise, bir ya da birden daha fazla öğrencinin kasıtlı ve sürekli olarak kendilerinden daha güçsüz öğrencileri rahatsız ettikleri bir zorbalık türüdür. Pişkin de akran zorbalığını "Bir veya birden çok öğrencinin kendilerinden daha güçsüz öğrencileri kasıtlı ve sürekli olarak rahatsız etmesiyle sonuçlanan ve kurbanın kendisini koruyamayacak durumda olduğu bir saldırganlık türü" olarak ifade etmektedir (Pişkin, 2002'den akt. Gökler, 2009: 517).

İlk olarak sözel, fiziksel ve sosyal zorbalık (Olweus, 1993) şeklinde sınıflandırılan akran zorbalığına; cinsel, duygusal, ilişkisel ve teknolojinin gelişmesiyle beraber ortaya çıkan sanal (siber) zorbalık da eklenerek yapılan tasnif geliştirilmiştir. Fakat ele alınan eserde sanal (siber) zorbalık ve cinsel zorbalık yer almadığından dolayı çalışmada bu iki tür üzerinde durulmamaktadır.

Herhangi bir kişiye yönelik olarak kişinin hoşuna gitmeyecek, onu sosyal ve psikolojik açıdan olumsuz etkileyecek sözlü davranışlar bütününe *sözel zorbalık* denir. Sözel zorbalığın en önemli özelliği belirli aralıklarla tekrarlanması ve sürekliliğinin olmasıdır. Kişinin bedensel özellikleriyle (boyu, kilosu, ten rengi, saç yapısı vb.), dış görünüşüyle (kıyafeti, ayakkabısı, gözlüğü, vb.), konuşmasıyla, adı ve soyadıyla alay edip kişiyi küçük düşürmek, hakaret etmek (aptal, geri zekalı, salak, ezik vb.), tehdit etmek, küfretmek, kişiyi yok saymak, hiçbir etkinliğe dahil etmemek, onu yalnızlığa mahkûm edip dışlamak, hakkında asılsız sözler söyleyip dedikodu yaymak, iftira atmak, kişinin özel eşyalarına zarar vermek, zorla parasını, yiyeceklerini almak, baskıyla istemediği şeyler yaptırmak gibi daha birçok davranış sözel zorbalığın altında yer alabilir.

Fiziksel üstünlük kurarak kişinin canını yakmaya yönelik davranışlara ise *fiziksel zorbalık* denir. Kasıtlı olarak yapılan bu davranışlar kişinin yaralanmasına ya da ölümüne sebebiyet verebilir. Fiziksel zorbalık; bir taraftan ısırma, omuz atma, çelme takma, yumruk atma, tokat atma, kulak çekme gibi herhangi bir alet kullanmadan yapılırken diğer taraftan da herhangi bir cisimle (sopa, taş vb.) vurma,

kesici-delici aletlerle (bıçak, tornavida, ustura vb.) yaralama, korkutma ya da ateşli silahlarla saldırma şeklinde de olabilir.

Bu alanda yapılan araştırmalar okul çağı çocuklarının en fazla maruz kaldıkları zorbalık türünün sözel zorbalık olduğunu ve bunu fiziksel zorbalığın takip ettiğini göstermektedir (bkz: Gökler, 2009; Pişkin, 2010; Yılmaz ve Destegüloğlu, 2021).

Akran zorbalığı üzerine yapılan araştırmalar zorba ve kurbanın kendine has birtakım özellikleri olduğunu ortaya koymaktadır. Buna göre *zorbalar*; dışa dönük, öz saygı düzeyleri yüksek, kendinden emin, öfkeli, saldırgan, okul başarısı düşük, fiziksel olarak güçlü çocuklardır. “*Zorbalar genellikle popülerdir ve etraflarında iki-üç öğrenciden oluşan ve zorbaları destekleyen ya da onlar gibi olmaya çalışan küçük gruplar vardır*” (Gökler, 2007: 46). Bu gruplar sayesinde kendilerini daha güçlü ve yenilmez hissederler. Yaşlarına uygun olmayan bir takım kötü alışkanlıklara sahip olma olasılıkları yüksektir (içki, sigara vb.). Genellikle bu çocukların yetiştikleri aile ortamları da problemlidir. Zorbalığa maruz kalan kurbanlar ise kaygı düzeyleri yüksek, güvensiz, içe dönük, çekingen, sessiz, mahcup, fiziksel olarak zayıf, zorba ile karşılaştıklarında kendilerini savunamayan, maruz kaldığı zorbalığı bir yetişkine dahi bildiremeyen, çok fazla arkadaşı olmayan çocuklardır. Bu çocuklar yaşadıkları olaylardan o kadar çok etkilenmişlerdir ki onları, ailelerinin ya da öğretmenlerinin bile zorbadan koruyamayacaklarını düşünüp çoğu zaman bu durumu kabullenmekten başka çare bulamazlar. Bu durum onları psikolojik olarak çok fazla yıpratıp korkmuş, öfkeli, depresif, bıkkın, okula gitmek istemeyen bireyler haline dönüştürür. Maruz kaldıkları zorbalık, onları fiziksel ve ruhsal olarak etkilemesinin yanında akademik olarak da olumsuz etkilemekte, okul başarılarını düşürmektedir.

Çağımızın en önemli problemlerinden biri olan akran zorbalığı; uzun yıllardır araştırmacıların ilgi odağındadır. Bu sorun geçmişte olduğu gibi günümüzde ve gelecekte de güncelliğini koruyacak problemlerdendir. Bu sebeple problemi görmezden gelmek yerine daha iyi anlamaya çalışmak ve çözüm yolları üretmek birey, aile ve toplum sağlığı açısından son derece önemlidir. Okul çağındaki birçok çocuğun az ya da çok maruz kaldığı bu problemin edebi metinlere yansımaması düşünülemez. Çağdaş Rus Edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan Valentin Rasputin’in de “*Fransızca Dersleri*” adlı eserinde bu konuya değindiği görülmektedir.

Valentin Rasputin’in “Fransızca Dersleri” Adlı Eseri

Valentin Rasputin’in “*Fransızca Dersleri*” adlı eserinde kendi hayat hikâyesine yer verdiği bilinmektedir. Eserin kahramanı olan çocuğa bir isim vermez. Çünkü dönemin zor koşullarında bu durumu yaşamak zorunda kalan tek çocuk o değildir. Onun gibi binlerce çocuk vardır. Bu çocukların dramını gün yüzüne çıkarmak için kahramanına isim vermeyi doğru bulmaz. Hikâyenin kahramanının en önemli özelliği küçücük yaşına rağmen eğitim için ailesinden ayrı kalmayı, açlık ve yalnızlıkla mücadele edebilmeyi göze alabilmesidir. Fakat bu zavallı çocuğun mücadele etmesi gereken bir problemi daha vardır: Akran zorbalığı.

Hikâyede, savaş sonrası yıllarda henüz on bir yaşında olan bir köylü çocuğunun ilk defa ailesinden ayrı kalarak okumak için bölge merkezindeki bir okula gelişi ve tüm zorluklarla kendi yöntemleriyle mücadele etmeye çalışması anlatılmaktadır.

Bir önsöz ve bir sonsöz ile çerçevelenen belirli çocukluk olayları hakkındaki öykü, beş bölüme ayrılmıştır. Her bölüm, çocuğun kaderle, çevresel koşullarla, etrafındakilerle ve kendisiyle oynadığı oyunun bir parçası olarak inşa edilmiştir; kaybeder ve kazanır. Öykünün konusu, kişinin yaşamını ve sağlığını korumak için kendi ilkelerinden vazgeçebilmesidir (Poleva ve Pisarenko, 2016: 131-132).

Hikâyede 1948 yılının eylül ayından yıl sonuna kadar geçen sınırlı bir süre anlatılsa da küçücük bir çocuğun ruhunda bu birkaç aylık süre derin izler bırakır. Bu kısa sürede hikâyenin kahramanı bir taraftan hastalık, açlık, yalnızlık ve aile özlemi gibi bir çocuğun tek başına karşı koymasına oldukça güç olan durumlarla mücadele etmeye çalışırken diğer taraftan da akran zorbalığına maruz kalmaktadır. Tüm bunlara sadece bir tek şey uğruna katlanır o da geleceğidir. Küçücük yaşına rağmen geleceğini düşünüp büyük sorumluluklarla mücadele edebilmesi de güçlü bir karakter olduğunun göstergesidir.

Doğup büyüdüğü köy yaşamıyla ilçe merkezindeki yaşam şartlarını kıyaslar: *“Buradaki açlık, köydeki açlığa hiç benzemiyordu. Oralarda her zaman, özellikle sonbaharda bir şeyler avlamak, toprağı kazarak bir şeyler çıkarmak, sonra da bunları toplama imkânı vardı. Angara nehrinde balıklar yüzer ormanda kuşlar uçardı. Burada ise çevremde gördüğüm her şey benim için oldukça anlamsızdı...”* (Rasputin, 1992: 38). Ailesinden ilk defa ayrılmış bu küçük çocuk bir taraftan doğup büyüdüğü topraklara, ailesine karşı büyük bir özlem duyarken diğer taraftan da annesinin güçlülükle onun için gönderdiği yiyecekleri çalınmaktan korumanın, açlıktan ölmemenin yollarını düşünmek zorunda kalır. Bu durumu şu sözlerle ifade eder: *“Öylesine kötü, zavallı bir haldeydim ki, bu benim için her türlü hastalıktan daha kötü ve iğrençti. Sadece bir tek şey istiyor, sürekli eve gitmenin hayalini kuruyordum. Oldukça zayıflamıştım...”* (Rasputin, 1992: 37). Bu zor durumlar hikâyenin kahramanını yavaş yavaş depresyona sürüklemektedir. Kendini bulunduğu yere ait hissedememekte aidiyet sorunu yaşamaktadır: *“İnsanlar, sebze bahçeleri, toprak...Öylesine yabancıydı ki...”* (Rasputin, 1992: 38).

Eylül ayının sonuna doğru annesi ziyaretine gelir ve onun zayıflamış halini görünce çok korkar. Her ne kadar çocuk annesinin yanında dirayetli davranırsa da o giderken kendine hâkim olamadığını şu sözlerle ifade eder: *“feryatlar içinde giden arabanın ardından koştum”* (Rasputin, 1992: 37). Bu duruma dayanamayan annesi arabayı durdurur ve *“hadi hazırlan, bu kadar okuduğün yeter artık, eve gidiyoruz”* der (Rasputin, 1992: 38). Bunun üzerine çocuğun aklı başına gelir ve oradan uzaklaşır. Küçük yaşına rağmen duygularını bastırıp mantığıyla hareket eder. Çünkü sadece annesine karşı değil köylülerine karşı da kendini sorumlu hisseder. Bu yüzden de annesiyle gitmek istemez. Bu olaydan sonra eve dönmek için kendini paralamaktan vazgeçer.

Artık bu duruma alışan çocuk için tek problem açlıktır. Açlıktan kurtulmanın tek yolunun da çıka² oynamak olduğunu düşünür. İlk olarak oyunun kurallarını anlamaya çalışan ana karakter, oyunun lideri ve en büyüğü olan Vadik'i *“uzun boylu, güçlü, otoriterliği ile tanınan, uzun sarı kaküllü bir delikanlı”* (Rasputin, 1992: 39) olarak tasvir ederken oyunu ise şu sözlerle ifade etmektedir:

“Oyuncuların her biri ortaya on kapık koydu. Kasadan iki metre ötede koyu bir çizgiyle belirlenmiş olan alana madeni paraların tura yüzleri gelecek şekilde bir deste bıraktılar. Diğer

² Bir çeşit para oyunu.

tarafından sapkın bir kayadan ön ayaklarına destek alarak, taştan yapılmış yuvarlak bir topu atıyorlardı. Topun, çizgiye en yakınına yuvarlanacak şekilde, hesaplanarak atılması gerekiyordu, ancak çizgiyi geçmemeliydi, çizgiyi geçerse kasayı parçalayabilirdi. Madeni paraların yazı yüzlerini çevirmeye uğraşırken topla her şeyi kırıyorlardı. Birini çevirdiğinizde daha sonrakine vuruyordunuz ama hayır vuramadınız, o zaman hak sıradakine geçiyordu. En önemlisi topun ilk atılışında paranın üzerini kapatması sayılıyordu. Eğer bu paralardan biri bile yazı olursa o zaman bütün kasa sessiz sedasız cebinize iniyor, böylelikle oyun yeniden başlıyordu” (Rasputin, 1992: 40).

Oyunu yeteri kadar gözlemleyen ana karakter köyde de buna benzer oyunlar oynadığını hatırlar ve parası olsa bu oyunu çok rahat kazanabileceğini düşünür. Fakat paraları olmadığı için annesi ona köyden sadece yiyecek gönderir. Kansızlığı olduğu için süt içmesi tembih edilmiştir. Bu sebeple annesi iki kez mektubun içinde süt alıp içmesi için beş ruble göndermiş, çocuk da bu parayla yarımşar litrelik beş şişe süt alabilmiştir. Fakat üçüncü kez annesi para gönderdiğinde süt almak yerine bunu bozuk paraya çevirip doğru oyun oynanan araziye gider. İlk oynadığında tüm parasını kaybeden çocuk çok hırslanır ve herkes dağıldıktan sonra atış çalışmaları yaparak kendini geliştirmeye çalışır. Nitekim öyle de olur. Kendine özgü atış tekniği bile geliştiren ana karakter kazanmaya başlar ve okuldan sonra hemen oyun oynanan alana koşar. Artık sürekli kazanmaya başlamasına rağmen akşama kadar burada kalıp oyun oynamayı doğru bulmaz ve bir şişe süt alabilmesi için gerekli olan bir rubleyi kazanır kazanmaz oyunu bırakıp süt almak için pazara gider, sütünü alıp içtikten sonra dersinin başına oturur. Fakat bu durum çok uzun sürmez. Oyundan erken ayrıldığını fark eden oyun lideri Vadik ve arkadaşlarının zorbalığına maruz kalarak oyuna devam etmeye zorlanır. Her şeye rağmen atış şansı verildiğinde de en iyisini atar fakat bu kez de dövülüp oyundan çıkarılır. Ana karakter bu oyunu her ne kadar dürüst bir rekabet oyunu olarak algılayıp kurallarını anlamaya çalışsa da aslında bu oyunun kurallarını oyunun lideri belirler, her şey onun isteğine göre şekillenir. Kendi haklılığını savunmak için gerek fiziksel gerekse sözel zorbalıklara maruz kalmasına rağmen çocuk korkusuzca “*parayı sen değiştirdin*” (Rasputin, 1992: 45) diyerek oyun liderine karşı gelerek varoluşsal bir zafer kazanır.

Ertesi gün eli yüzü yediği dayaklardan tanınmayacak hale gelse de dersi kaçırmayı asla düşünmez ve okula gider. İlk ders Fransızcadır. Aynı zamanda sınıf öğretmenleri de olan Lidiya Mihaylovna, çocuğun yüzünü hemen fark eder ve yüzünün bu duruma nasıl geldiğini sorar. Her ne kadar çocuk bu durumu saklamak istese de arkadaşlarından biri tüm olup biteni anlatır. Artık tüm sınıf arkadaşları ve öğretmeni onun para kazanmak için oyun oynadığını öğrenir. Çocuk bu durumdan çok korkar çünkü bu, okuldan atılma sebebidir. Böyle bir sebepten okuldan atılma düşüncesini bile kabul edemez. Öğretmeni dersten sonra beklemesini ister ve ona neden oynadığını sorar. Çocuk sadece süt alabilmek için olduğunu söyler. Bu duruma çok şaşırın öğretmeni çocuğun yaptığı eylemin önemini kabul etse de bu durumun her ne sebeple olursa olsun çok yanlış olduğunu söyler ve çocuktan bir daha oynamama sözü alır.

Çocuk her ne kadar öğretmenine kolayca söz verse de açlık, onu verdiği sözü tutamamaya ve oyuna geri dönmeye zorlar. Çünkü öğretmenle konuşması onun yaşam koşullarını değiştirmez. Annesi artık onun için yiyecek de gönderemez. Maruz kalacağı zorbalıkları bile bile yaşamak için oyuna geri dönmekten başka çaresi olmayan zavallı çocuk, oyuna döner dönmez oyun lideri tarafından tekrar dövülerek oyun alanından kovulur. Bu kez de dudağı şişen çocuğun bu durumuna üzülen öğretmeni onu ders çalışma

bahanesiyle evine çağırır. Asıl amacı onun karnını doyurmaktır. Fakat çocuk, öğretmenin yemek teklifini kabul etmez, bunun üzerine öğretmeni bir koli hazırlayarak annesi göndermiş gibi okula bırakır. Kendi adına bir koli geldiğini gören çocuk çok sevinir, koliyi açıp içinde makarnaların ve çikolatanın olduğunu görünce bu koliyi annesinin değil öğretmenin gönderdiğini anlar ve öğretmene hesap sormak için onun yanına gider. Öğretmeni ona yardım etmek istediğini bunda hiçbir kötülük olmadığını söylese de bu yardımı reddeder. Her ne kadar açlık küçük bir çocuk için karşı konulamaz bir durum olsa da çocuk bu yardımı kabul etmez: "...beni ikna etmesinden korkuyordum. Başımı hayır manasında sallayarak bir şeyler mırıldandıktan sonra kapıdan fırlamıştım" (Rasputin, 1992: 59). Öğretmenin yardım teklifini acınacak bir duruma düştüğünü göstermemek, her şeye rağmen güçlü olduğunu hissettirebilmek için reddeder.

Son olarak öğretmen, öğrencisinin algıladığı biçimde para kazanma fırsatının olduğu dürüst bir rekabet ortamı oluşturarak yardım etmeye çalışır. Para için oynamak, pedagojik ve insani bir sorunu çözmenin bir yolu haline gelir. Lidia Mihaylovna, öğrencisiyle eşit bir oyuncu olarak hareket eder ve böylece çocuk ona koşulsuz güvenir: "*Tanrım, şu dünyanın işine bak! Bir süre önce Lidia Mihaylovna, kumar oynadığım için beni müdüre götürecekti diye korkudan ödüm kopuyordu, oysa şimdi, o, benden kendisini ele vermememi rica ediyordu. Dünyanın sonu geldi mutlaka*" (Rasputin, 1992: 62).

Bu öyküde yaşamak için kahramanını ahlaki bir seçim yapmak zorunda bırakan Rasputin, bir köylü çocuğunun yaşamını sürdürebilmek için bir taraftan ahlaki saflığını korurken, diğer taraftan da zorlu hayat şartlarına uyum sağlayabilme ve zorbalıkla mücadele edebilme yeteneğini gözler önüne sermektedir. Çocuk görünüşte kumar oynar, fakat ihtiyacından daha fazla kazanmayı reddeder. Bu eserde Rasputin, hayatta kalmak için gerekli olan ihtiyaçların ahlaki ihtiyaçlardan daha önemli olduğunu vurgulamak istemektedir.

Eserde Zorbalık Şekillerine İlişkin Yer Alan Görünümler

Analiz edilen verilerde akran zorbalığı başta sözel, fiziksel, sosyal, sanal (siber) ve cinsel zorbalık olmak üzere birçok alt bölüme ayrılmış ve incelenmektedir. Bu bağlamda ele alınan eserde de en fazla öne çıkan zorbalık türünün fiziksel zorbalık olduğu görülmektedir. Eserde genel olarak fiziksel zorbalığın kurbanı yumruk atma [*"Burnumun tam ortasına yumruğunu dayadı"* (Rasputin, 1992: 45)], vurma [*"Arkadan biri şiddetle dirseğime vurmuştu, duyduğum acıyla başımı aşağı doğru eğerek kendimi yere attım"* (Rasputin, 1992: 45)], *"İlk olarak Ptaha vurmuştu. Olanca hızla Vadik'e doğru sürüklendim, Vadik'in hiç tereddüt etmeden kafasıyla yüzüme adam akıllı darbe indirmesiyle yere yuvarlanmam bir oldu. Burnumdan kanlar boşalıyordu. Yerden fırlar fırlamaz üzerime bu kez Ptaha çullandı. Ellerinden bir an önce kaçıp kurtulmam gerekiyordu, fakat nedense bunu yapmıyordum. Vadik'le Ptaha arasında dönüp dururken bir yandan burnumdan akan kanı avuçlarımla umutsuzluk içinde kapatıyor, bir yandan duyduğum öfkenin etkisiyle inatla aynı şeyi haykırıyordum: "Değiştirdin! Değiştirdin! Değiştirdin!"* (Rasputin, 1992: 46)], tekme atma [*"Beni sırayla dövüyorlardı, bir biri, bir öteki. Ufak tefek, öfkeli bir üçüncü şahıs ayaklarıyla tekmeler savuruyordu, sonunda beni baştan ayağa çürükler içinde bıraktılar. Yere düşmemek için kendimi zorluyordum. "Ne olursa olsun düşmemeliydim" o an bana öyle geliyordu ki, yere düşmem tam anlamıyla bir rezalet olurdu. Sonunda beni yere düşürmeyi*

başardıklarında, bıraktılar” (Rasputin, 1992: 46)] ve itekleme [“Ona doğru yaklaşarak, ayağının altındaki bozukluğu almayı denedim, ama o beni iterek, hızla bozukluğu yerden aldı ve bana tura yüzünü gösterdi. Oysa ben, paranın yazı olduğunu o daha gizlemeden fark etmekte gecikmemiştim” (Rasputin, 1992: 45)] şeklinde ortaya çıktığı görülmektedir. Eserde fiziksel zorbalığa başvuran karakterler, herhangi bir kesici- delici ya da patlayıcı alet kullanmaya gerek duymadan sadece fiziksel üstünlükleri yardımıyla zorbalıklarını gerçekleştirmektedirler.

Ele alınan eserde öne çıkan bir diğer zorbalık türü de sözel zorbalıktır. Zorbalar, genellikle kurbanıyla alay etmekte [“Etrafımdaki çocuklar gülmeye başladılar” (Rasputin, 1992: 45)], üzerinde baskı kurarak kurbanlarını yönlendirmeye çalışmakta [“Bu acele ne böyle? Haydi oyuna devam et!” (Rasputin, 1992: 44)], kurbanlarına hakaret etmekte [“Gördüğüm hakaret, duyduğum korkuyu artırıyordu. Dünyada hiçbir şeyden bu denli korkmamıştım. Niçin? Niçin onlar bana böyle davranıyorlardı? Ben onlara ne yapmıştım?” (Rasputin, 1992: 45)] ve kurbanlarını tehdit etmektedirler [“Sesini çıkaracak olursan öldürürüz” (Rasputin, 1992: 46), “Hala yaşıyorsun demek, defol buradan!” diye emretti Vadi “Çabuk ol!” (Rasputin, 1992: 46)].

Analiz edilen birçok eserin aksine incelenen bu eserde en fazla ortaya çıkan zorbalık türünün fiziksel zorbalık olduğu, bunu sözel zorbalığın takip ettiği görülmektedir.

Eserde Kurban İlişkin Yer Alan Görünümler

Eserde zorbalığa maruz kalan karakterin çekingen, içine kapanık ve en önemlisi de yalnız olduğu görülmektedir [“Çekingenlik, suskunluk, aşırı bir köylü kapalılığı, en önemlisi de bende hiçbir arzunun yerleşmesine imkân sağlamayan müthiş bir ev özlemi yüzünden bu zamana kadar çocuklardan hiçbirleriyle henüz bir yakınlık kuramamıştım. Onları kendime çekemiyordum, yalnızlığın hüznünlü görüntüsünü üzerimden atamadığım için yalnız kalmıştım” (Rasputin, 1992: 43)]. E serde kurban bir taraftan yoksullukla mücadele etmek ve derslerine çalışmak zorundayken diğer taraftan da yalnızlıkla başa çıkmak zorundadır. Hayatını sürdürebilmek için küçük yaşta üzerine almış olduğu bu büyük sorumlulukların altında ezilen karakter, zorbalar için âdeta biçilmiş kaftandır. Eserde zorbalığa maruz kalan karakter küçük yaşına rağmen kurtuluşu okumakta bulması açısından akıllı, uslu, umutları olan mutlu bir çocukken zorbalarla karşılaşmasıyla mutsuzluğa sürüklenmiştir [“O gün, adeta, yeryüzünde benden daha mutsuz kimse yok diye düşündüm” (Rasputin, 1992: 47)].

Genel olarak, kahramanın konuşması onun karakterini ve psikolojik durumunu aktarmaya hizmet eder. İçine kapanık sessiz çocuk, güçlü duygusal uyarılma durumlarında konuşmaya başvurur. Konuşurken tek cümleleri tercih etmesinin sebebi yeni insanlarla iletişim kurmak istemediğini, onlara karşı güvensizliğini gösterir: “düştüm”, “doğru”, “hayır”, “evet” (Rasputin, 1992: 47, 49, 50, 51). Haksızlığa uğradığını düşündüğü durumlarda ise yine aynı şekilde kısa cümleleri ve olumsuzluk eklerini kullanır: “Almayacağım”, “Ben tamamen aç sayılmam”, “Siz öğretmensiniz!” (Rasputin, 1992: 58, 61).

Kahraman masumiyetini kanıtlamak için sözcük tekrarları yapar: “O parayı sen değiştirdin”, “Ben çevirdiğini gördüm. Gördüm” (Rasputin, 1992: 45), “Değiştirdin! Değiştirdin! Değiştirdin!” (Rasputin, 1992: 46). Sözcüksel tekrarları tercih etmesi adaletsizliğe, ihanete karşı umutsuzluk veya kızgınlığı ifade etmek için de kullanılır (Poleva ve Pisarenko, 2016: 133). Rasputin, çocuğun iç dünyasını daha iyi

yansıtmak için bir takım psikoloji yöntemlerinden faydalanmaktadır. Bunu okuyucuya iletirken tek ya da kısa cümlelerden yararlanırken, kahramanının masumiyetini kanıtlamak için ise cümle tekrarlarına başvurur.

Rasputin kahramanının psikolojisini her mekânda farklı yansıtır. Çocukların oyun oynadıkları araziye ilk gidişinde fark edilmez, fakat daha sonra oyunu anlar, oyuna kabul edilir ve oyunda ustalaşır. Tek amacı süt alabilmek için bir ruble kazanmaktır. Oyunda sokak dili hakimdir ve oyunun kuralları fiziksel olarak güçlü olanlar tarafından değiştirilebilir. Kahramanın haklılığını savunması her ne kadar dayak yemesine sebep olsa da başkalarıyla iletişim kurabilmeyi kavraması ona hayatta kalmayı öğretir.

Sınıf içinde çizilen portrede ise karakterin yeni sosyal çevresine uyumsuzluğu şu şekilde gösterilir: *“annesiz ve yapayalnız olduğu için kılık kıyafeti düzensiz, düşük omuzları üzerinde alt tarafından ellerini dışarı çıkartan, boyuna göre düzenlenmiş eski, yıkanmaktan hali kalmayan ceketi içinde, çünkü kavganın izlerini taşıyan babasının eski familyasından dikilmiş kısa şortu, kir tutan açık yeşil pantolonundan yapılan kundurasıyla, cılız, yabani, yüzü gözü yaralı bereli bir çocuk”* (Rasputin, 1992: 51). Çocuk kendisi ile genç, güzel ve zeki Fransızca öğretmeni arasındaki zıtlığın farkındadır.

Öğretmenin dairesi çocuk için ilk başlarda bir işkence alanı olarak görülür. Nefes almaktan bile çekinirken daha sonra korku ve utanç yerini özgür bir iletişime bırakır. Öğretmeni sayesinde *“hiç farkında olmadan dil öğrenme zevkini yakalamıştım, ayrıca boş vakitlerimde, acele etmeme gerek olmadığı zamanlarda sözlük yardımıyla henüz görmediğimiz ders kitabındaki diğer testleri inceleyebiliyordum”* (Rasputin, 1992: 60).

Öyküde her mekân kahramanının durumu üzerinde farklı bir etkiye sahiptir. Öğretmenin evi ilk başlarda kendini yalnız, savunmasız hissettiği bir mekânken daha sonra özgür bir alana dönüşür. Tarafsız bir alan olan okulda geleceği için çalışır, ancak burada dışlanma korkusu yaşar. Akranlarıyla çika oynadığı mekân vicdanıyla uzlaşma yeridir (sonuçta, kumarın ahlaksız olduğunu unutmaz).

Analiz edilen birçok eserde olduğu gibi bu eserde de zorbalığa maruz kalan çocuğun; içine kapanık, çekingen, sessiz, mahcup, fiziksel olarak zorbaya karşı kendini savunamayacak durumda olan, ailesinden çok uzakta olduğundan maruz kaldığı zorbalığı anlatacak kimsesi olmadığı için bu duruma boyun eğmekten başka çaresi olmadığını düşünen biri olduğu görülmektedir.

Eserde Zorba Tiplere İlişkin Yer Alan Görünümler

Analiz edilen verilerin çoğunda zorbalık yapan karakterlerin büyük oranda erkek olduğu bildirilmektedir. İncelenen bu eserde de zorba karakter erkektir. Eserde *“Uzun boylu, güçlü otoriterliği ile tanınan, uzun sarı kaküllü bir delikanlı”* (Rasputin, 1992: 39) olarak tasvir edilen lider özelliklere sahip olan zorba karakter Vadik'tir. Her oyun onun yönlendirmesiyle başlayıp onun yönlendirmesiyle bitmektedir. Oynanan her oyunda tek söz sahibi Vadik'tir: *“Çocuklar değişiyor yerine yenileri katılıyordu. Yalnızca Vadik hiçbir oyunu kaçırmıyordu. Oyun o gelmeden başlamıyordu”* (Rasputin, 1992: 42).

Diğer tüm zorbalar gibi Vadik de grupta yaşça daha büyüktür [*“Onu hatırlamıştım: o yedinci sınıfa gidiyordu”* (Rasputin, 1992: 39)]. Elbette Vadik yalnız değildir etrafında onu sorgulamadan kabul eden

yandaşları vardır: “Çocukların hepsi oynamıyordu. Sadece altı ve yedinci sınıflar oynuyor, diğerleri ise sadece durup seyrediyorlardı. Onlar aslında Vadik yanlıydı” (Rasputin, 1992: 40). Eserde Vadik’e yandaşlık eden onun yanından hiç ayrılmayan zorba karakterlerden birisi de Ptaha’dır:

“Vadik’i arkasından bir gölge gibi koca kafalı, saçları usturaya vurulmuş, tıknaz, “ptaha” lakaplı bir delikanlı izlerdi. Ptaha’ya şu ana kadar okulda hiç rastlamamıştım. Sözlerimde biraz ileri gidiyorum ama o, üçüncü dönemde damdan düşer gibi aniden bizim sınıfa yuvarlanmıştı. Kendini ocak tatiline kadar düzene koyacağı bahanesiyle, beşinci sınıfta iki yıl kaldığı anlaşılmıştı. Ptaha da genelde kazanıyordu, gerçi Vadik kadar değildi ama en azından kaybetmiyordu. Belki de Vadik’le birlik olup, Vadik’ten gizlice yardım aldığı için kaybetmiyordu” (Rasputin, 1992: 42).

Zorba karakter Vadik, özellikle fiziksel üstünlüğünü kullanarak kurbanlarını sindirmeye çalışmaktadır. Oynanan oyunlarda yapmış olduğu kurnazlıklar kurbanları tarafından fark edilmesine rağmen çoğu zaman kurbanlar bunu dile getirmekten korktukları için onun yaptığı haksızlıklara boyun eğmektedirler:

“Vadik kurnazlık ediyordu. Kayanın yanına herkesten sonra gözlerinin önünde tam bir sıra tablosu oluştuktan sonra gidiyor, böylelikle sırası gelince nereye atması gerektiğini görme imkânı buluyordu. İlk atışında paralar ender görülen bir tarzda hedefe ulaşıyordu. Sanırım hemen herkes Vadik’in kurnazlığının farkındaydı, ne var ki bunu ona söylemeye kimse cesaret edemiyordu” (Rasputin, 1992: 40).

Kısacası eserde zorba karakter olarak yer alan Vadik, liderlik vasfına sahip, dışa dönük, özgüveni yüksek kendinden emin bir çocuktur. Yaşça daha büyük olduğu grupta fiziksel üstünlüğünü kullanarak kendinden yaşça daha küçük olanların üzerinde baskı kurarak onlara sözünü dinletir. Onun baskılarına boyun eğmeyenler olduğunda ise hemen fiziksel ya da sözel şiddete başvurarak liderliğini sürdürmeye çalışır. Öfke kontrolü yoktur. Liderliğini devam ettirmek adına vicdansız ve zalimce davranışlarda bulunmaktan asla kaçınmaz. Etrafında bulunan, onun sözünden çıkmayan yandaşları sayesinde kendini daha güçlü ve yenilmez hisseder.

Eserde Zorbalık Problemini Çözme Biçimlerine İlişkin Yer Alan Görünümler

Eserde zorbalığa maruz kalan ana karakter, zorbalıkla tek başına baş edemeyeceğini daha en başından anlayıp zorbalığa boyun eğmekten başka çare bulamamaktadır. Maruz kaldığı fiziksel ve sözel şiddete karşılık verecek gücü kendinde bulamamasının sebebini yalnız olmasına, arkasında onu destekleyecek ne bir ailesinin ne de bir arkadaşının olmamasına bağlamaktadır: “Çaresiz boyun eğmek zorunda kalmıştım. Direnmek anlamsızdı: şayet kavga başlayacak olsa, Allah’ın bir kulu bile benden yana olmazdı, sürekli olduğu yerde dönüp duran Tişkin bile” (Rasputin, 1992: 45). Bir taraftan maruz kaldığı zorbalığa boyun eğmekten başka çaresi olmadığını anlamasına rağmen diğer taraftan da bunu sindiremeyip bulduğu ilk fırsatta bu durumu sözlü olarak açığa çıkarmaktadır: “Karşılık vermedim. Hakarete uğramış vücudum kaskatı kesilmiş, tek kelime edecek gücüm kalmamıştı. Tepeyi aşmaya uğraşırken aniden kendime hâkim olmayarak, budalaca bağırmıştım, öyle ki bu çığlığı sanırım tüm kasaba duymuştur: “Değiştirdin-n-n-n!” (Rasputin, 1992: 46).

Maruz kaldığı fiziksel ve sözel şiddet karşısında sadece bağarmaktan başka çözüm yolu üretemeyen zavallı çocuk, içinde bulunduğu bu durumu kabullenmekten başka çaresi olmadığına farkına varmakta ve bu durumu şu sözlerle ifade etmektedir: “*Sabahleyin aynada kendime baktığımda korkmuştum. Burnum şişmiş, irileşmiş, sol gözümün altında bir çürük, onun altında ise yanağımda şişlik, kanlı bir yara vardı. Bu halde okula gidemem diye düşünüyordum ama ne olursa olsun gitmek zorundaydım, her ne sebeple olursa olsun dersleri kaçırmayı düşünemezdim*” (Rasputin, 1992: 47).

İncelenen verilerin büyük çoğunluğunda zorbalığa maruz kalan karakterlerin, ilk etapta zorbalıkla baş etmekte başarılı olamadığı ve ne yapması gerektiğini bilemediği için bir bocalama evresi yaşadığı üzerinde durulmakta, sonrasında ise kısasa kısas yöntemiyle problemlerini çözmeye çalıştıkları vurgulanmaktadır. Bu yöntem kimi zaman sözel kimi zaman da fiziksel şiddet şeklinde ortaya çıkmaktadır. Fakat ele alınan eserde kurban içinde bulunduğu durumu hemen kabullenip görmezden gelerek kendince böyle bir çözüm yolu üretmeye çalışmaktadır. Görmezden gelmenin yanında zorbalığa çözüm için benimsenen diğer bir yöntem de akıl yürütme ve ikincil kişilerden yardım almaktır. Diğer yöntemlerin aksine en kalıcı çözüm olmasına rağmen bu yöntemin kurban tarafından tercih edilmediği, yüzünün halini soran öğretmene bu durumu açıklamaktan çekindiği ve bunu sakladığı görülmektedir.

Sonuç

Uzun yıllardır araştırmacıların ilgi odağında olan akran zorbalığı, çağımızın en önemli problemlerinden birisidir. Okul çağındaki birçok çocuğun doğrudan ya da dolaylı olarak maruz kaldığı bu problemi görmezden gelip yok saymak yerine, problemin sebebini anlayıp çözüm yolları üretmeye çalışmak birey, aile ve toplum sağlığı açısından son derece önemlidir. Çocukların gelişimini etkileyen bu kadar önemli bir problemin edebi metinlere yansımaması düşünülemez. Çağdaş Rus Edebiyatının en önemli yazarlarından biri olan Valentin Rasputin'in de “*Fransızca Dersleri*” adlı eserinde bu konuya değindiği görülmektedir.

“*Fransızca Dersleri*” adlı eserinde kendi hayat hikâyesine yer verdiği bilinen Valentin Rasputin, eserin kahramanına isim vermeyi doğru bulmaz. Çünkü dönemin zor koşullarında yaşamak zorunda kalan onun gibi binlerce çocuk vardır. Bu çocukların dramını gün yüzüne çıkarabilmek için eserde kahramanına isim vermez. Yazarın amacı; eğitim alabilmek için ailesinden uzakta açlık ve yalnızlıkla mücadele etmenin yanında akran zorbalığıyla da başa çıkmak zorunda kalan çocukların dramına yer vermektir.

Çalışma, eserde ortaya çıkan akran zorbalığına ilişkin görünümleri tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya konu olan eser ilk olarak herhangi bir kayıt tutulmadan daha sonra ise akran zorbalığı odağında okunarak betimsel analizi yapılmıştır. Elde edilen veriler eserde zorbalık şekillerine, kurbanı, zorba tiplere ve zorbalık problemlerini çözme biçimlerine ilişkin yer alan görünüm başlıkları altında ayrıştırılarak analizleri yapılmaya çalışılmaktadır.

“*Eserde Zorbalık Şekillerine İlişkin Yer Alan Görünümler*” başlığı altında incelenen eserde en fazla öne çıkan zorbalık türünün kurbanı yumruk atma, tekme atma ve itekleme şeklinde ortaya çıkan fiziksel zorbalık olduğu görülmektedir. Fiziksel zorbalığa başvuran karakterlerin, herhangi bir kesici-delici ya

da patlayıcı alet kullanmaya gerek duymadan sadece fiziksel üstünlükleri yardımıyla zorbalıklarını gerçekleştirdikleri görülmektedir. Ele alınan eserde öne çıkan bir diğer zorbalık türü de sözel zorbalıktır. Zorbalar, genellikle kurbanıyla alay etmekte, üzerinde baskı kurarak kurbanlarını yönlendirmeye çalışmakta, kurbanlarına hakaret etmekte ve kurbanlarını tehdit etmektedirler. “*Eserde Kurban İlişkin Yer Alan Görünümler*” başlığı altında ise zorbalığa maruz kalan kurbanın karakter özellikleri (çekingen, içine kapanık, akıllı, uslu vb.), dış görüşü ve maruz kaldığı zorbalığın onun psikolojisini nasıl etkilediği üzerinde durulmaktadır. Aynı şekilde “*Eserde Zorba Tiplere İlişkin Yer Alan Görünümler*” başlığı altında da zorba karakter olarak yer alan Vadik’in karakter özellikleri (liderlik vasfına sahip, dışa dönük, özgüveni yüksek, kendinden emin, acımasız) ve fiziksel özellikleri (yaşça daha büyük olduğu grupta fiziksel üstünlüğünü kullanarak kendinden yaşça daha küçük olanların üzerinde baskı kurarak onlara sözünü dinletir) üzerinde durulmaktadır. “*Eserde Zorbalık Problemini Çözme Biçimlerine İlişkin Yer Alan Görünümler*” başlığı altında ise zorbalığa maruz kalan ana karakterin, zorbalıkla tek başına baş edemeyeceğini daha en başından anlayıp zorbalığa boyun eğmekten başka çare bulamadığı, öğretmeni gibi ikincil kişilerden de yardım almadığı üzerinde durulmaktadır.

Sonuç olarak, eserde en fazla karşılaşılan zorbalık türünün fiziksel ve sözel zorbalık olduğu, kurbanın, ailesinden uzakta, yapayalnız olduğu için bütün bu zorbalıklara maruz kalan zeki ve çalışkan bir çocuk olduğu tespit edilmiştir. Ele alınan eserde zorba karakterlerin tamamının erkek olduğu, kurbanın içinde bulunduğu durumu hemen kabullenip görmezden gelerek kendince böyle bir çözüm yolu üretmeye çalıştığı eserden yapılan alıntılar yoluyla desteklenmeye çalışılmaktadır.

Çıkar Çatışması Beyanı

“Valentin Rasputin’in “Fransızca Dersleri” Adlı Eseri Örneğinde Akran Zorbalığı” başlıklı makale ile ilgili herhangi bir kurum, kuruluş, kişi ile mali çıkar çatışması yoktur.

Kaynakça

- Gökler, R. (2007). *İlköğretim Öğrencilerinde Akran Zorbalığının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi* [Yayınlanmamış doktora tezi]. Ankara Üniversitesi.
- Gökler, R. (2009). Okullarda Akran Zorbalığı. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6 (2), 511-537.
- Olweus, D. (1993). *Bullying At School: What We Know And What We Can Do*. MA: Blackwell, Cambridge.
- Pişkin, M. (2002). Okul Zorbalığı: Tanımı, Türleri, İlişkili Olduğu Faktörler ve Alınabilecek Önlemler. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2, 533-551.
- Pişkin, M. (2010). Ankara’daki İlköğretim Öğrencileri Arasında Akran Zorbalığının İncelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 35 (156), 175-189.
- Poleva, Y. A. & Pisarenko, A. Y. (2016). Priyomı Psikologizma v Rasskaze V. Rasputina “Uroki Frantsuzkogo”. *Tomskiy gosudarstvennyy pedagogičeskiy universitet*, 11 (176), 131-136.
- Rasputin, V. (1992). Fransızca Dersleri. *Yüzyıl Yaşa Yüzyıl Sev*. Çev. İmren Akça. Bebekuşun Kitapları. 35-66.
- Yılmaz, O. & Destegüloğlu, B. (2021). Çocuk Kitaplarında Akran Zorbalığı. *Milli Eğitim Dergisi*, 50 (230), 241-257.

TDK (2023, Mart 12). *Zorba*. <https://sozluk.gov.tr>.

Extended Abstract

Peer bullying, which has been the focus of attention of researchers for many years, is one of the most important problems of our age. Instead of ignoring this problem, which many school-age children are directly or indirectly exposed to, it is very important for individual, family and community health to understand the cause of the problem and try to produce solutions. It is unthinkable that such an important problem affecting the development of children is not reflected in literary texts. It is seen that Valentin Rasputin, one of the most important writers of Contemporary Russian Literature, also touched upon this subject in his work "French Lessons".

Valentin Rasputin, who is known to include his own life story in his work "French Lessons", does not find it right to name the hero of the work. Because there are thousands of children like him who had to live in the difficult conditions of the period. In order to reveal the drama of these children, he does not name his hero in the work. The author's purpose is to touch upon the drama of children who have to deal with peer bullying as well as struggling with hunger and loneliness away from their families in order to receive an education.

The study was carried out in order to determine the appearance of peer bullying in the story. Firstly, the work that was the subject of the study was read without any record, and then it was read in the focus of peer bullying and descriptive analysis was conducted. The data obtained were analyzed by separating them under the headings of views on the forms of bullying, the victim, the bullies and the ways of solving bullying problems.

It is seen that the most prominent type of bullying is physical bullying, which occurs in the form of punching, kicking and pushing the victim, in the work examined under the title of "The Views on the forms of bullying in the work". It is seen that the characters who resort to physical bullying do their bullying only with the help of their physical superiority, without the need to use any sharp-drilling or explosive device. Another type of bullying that stands out in the work discussed is verbal bullying. Bullies often mock their victims, try to manipulate their victims by putting pressure on them, insult and threaten them. Under the title of "The Views of the Victim in the Work", the character traits of the victim (shy, introverted, smart, well-behaved, etc.), external view and how bullying affects his psychology are emphasized.

In the same way, the character traits of Vadik who is included as a bully character (leadership quality, extrovert, high self-confidence, self-confident, ruthless) and physical features (using his physical superiority puts pressure on those younger than him and makes them listen to his word) are examined under the title of "The views of the Bullies in the Work". Under the title of "The Views of the Ways of Solving the Bullying Problem in the Work", it is emphasized that the main character, who is exposed to bullying, understands from the very beginning that he cannot cope with bullying alone and cannot find a solution but to submit to bullying, and does not get help from secondary people such as his teacher.

As a result, it has been determined that the most common type of bullying in the work is physical and verbal bullying, and the victim is an intelligent and a hardworking child who is exposed to bullying because he is alone and away from his family. In the work in question, it is tried to be supported by quoting from the work in which all the bully characters are men and the victim immediately accepts and ignores the situation he is in and tries to produce such a solution in his own way.